

Republika Hrvatska
Općinski sud u Šibeniku
Šibenik, Stjepana Radića 81

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Šibeniku, po sucu Alenki Skubic, u pravnoj stvari tužitelja Nikolina Jušić iz Šibenika, OIB: 67613433540, Varaždinska 30, zastupana po zamjenici punomoćnika Dini Džaja Kovač, odvjetnici u Šibeniku, protiv tuženika Privredna banka Zagreb d.d., OIB: 02535697732, Radnička cesta 50, Zagreb, zastupana po punomoćniku Kruni Peronji, odvjetniku iz Splita, radi isplate, nakon održane i zaključene javne glavne rasprave dana 10. lipnja 2026. godine, u nazočnosti tužitelja s zamjenicom punomoćnika Martinom Lambaša, odvjetnica u ZOU Baica u Šibeniku i zamjenikom punomoćnika tuženika Luciji Đaković, odvjetnici u Šibeniku, po objavi odluke dana 8. srpnja 2026. godine

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Privredna banka Zagreb d.d., OIB: 02535697732, da u roku od 15 dana tužiteljici Nikolina Jušić, OIB: 67613433540, isplati iznos od 1.579,29 EUR sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje na pojedine iznose teku od dana izvršene uplate i to kako slijedi:

- na iznos od 0,64 EUR od dana 16. rujna 2008. godine,
- na iznos od 0,79 EUR od dana 17. studenog 2008. godine,
- na iznos od 2,62 EUR od dana 17. prosinca 2008. godine,
- na iznos od 3,27 EUR od dana 15. siječnja 2009. godine,
- na iznos od 2,12 EUR od dana 18. veljače 2009. godine,
- na iznos od 2,55 EUR od dana 17. ožujka 2009. godine,
- na iznos od 0,96 EUR od dana 17. ožujka 2009. godine,
- na iznos od 0,17 EUR od dana 14. svibnja 2009. godine,
- na iznos od 1,27 EUR od dana 12. lipnja 2009. godine,
- na iznos od 1,39 EUR od dana 15. srpnja 2009. godine,
- na iznos od 0,72 EUR od dana 13. kolovoza 2009. godine,
- na iznos od 2,58 EUR od dana 11. rujna 2009. godine,
- na iznos od 4,00 EUR od dana 19. listopada 2009. godine,
- na iznos od 6,18 EUR od dana 17. studenog 2009. godine,
- na iznos od 5,92 EUR od dana 18. siječnja 2010. godine,
- na iznos od 8,72 EUR od dana 03. veljače 2010. godine,
- na iznos od 8,42 EUR od dana 26. ožujka 2010. godine,
- na iznos od 9,85 EUR od dana 08. travnja 2010. godine,
- na iznos od 18,00 EUR od dana 12. svibnja 2010. godine,
- na iznos od 16,63 EUR od dana 07. srpnja 2010. godine,

- na iznos od 21,53 EUR od dana 07. srpnja 2010. godine,
- na iznos od 20,40 EUR od dana 09. kolovoza 2010. godine,
- na iznos od 17,58 EUR od dana 15. rujna 2010. godine,
- na iznos od 24,05 EUR od dana 03. prosinca 2010. godine,
- na iznos od 32,14 EUR od dana 03. prosinca 2010. godine,
- na iznos od 27,20 EUR od dana 12. siječnja 2011. godine,
- na iznos od 29,54 EUR od dana 18. siječnja 2011. godine,
- na iznos od 27,31 EUR od dana 26. veljače 2011. godine,
- na iznos od 28,09 EUR od dana 09. ožujka 2011. godine,
- na iznos od 39,12 EUR od dana 18. travnja 2011. godine,
- na iznos od 40,30 EUR od dana 25. svibnja 2011. godine,
- na iznos od 50,07 EUR od dana 13. lipnja 2011. godine,
- na iznos od 46,07 EUR od dana 14. srpnja 2011. godine,
- na iznos od 41,56 EUR od dana 26. srpnja 2011. godine,
- na iznos od 41,41 EUR od dana 12. kolovoza 2011. godine,
- na iznos od 41,45 EUR od dana 15. rujna 2011. godine,
- na iznos od 44,18 EUR od dana 09. studenog 2011. godine,
- na iznos od 47,07 EUR od dana 15. prosinca 2011. godine,
- na iznos od 47,77 EUR od dana 31. siječnja 2012. godine,
- na iznos od 46,68 EUR od dana 09. veljače 2012. godine,
- na iznos od 48,01 EUR od dana 30. ožujka 2012. godine,
- na iznos od 49,31 EUR od dana 23. svibnja 2012. godine,
- na iznos od 48,62 EUR od dana 12. lipnja 2012. godine,
- na iznos od 49,57 EUR od dana 27. srpnja 2012. godine,
- na iznos od 49,41 EUR od dana 31. srpnja 2012. godine,
- na iznos od 48,18 EUR od dana 23. kolovoza 2012. godine,
- na iznos od 50,61 EUR od dana 27. rujna 2012. godine,
- na iznos od 52,21 EUR od dana 25. listopada 2012. godine,
- na iznos od 52,41 EUR od dana 18. prosinca 2012. godine,
- na iznos od 48,85 EUR od dana 18. siječnja 2013. godine,
- na iznos od 52,94 EUR od dana 26. veljače 2013. godine,
- na iznos od 53,68 EUR od dana 22. ožujka 2013. godine,
- na iznos od 52,75 EUR od dana 25. travnja 2013. godine,
- na iznos od 49,27 EUR od dana 28. svibnja 2013. godine,
- na iznos od 63,16 EUR od dana 17. kolovoza 2013. godine,
pa do isplate, i to od dana dospijea svakog pojedinog obroka pa do 30. lipnja 2011. godine po stopi od 14%, od 1. srpnja 2011. godine pa do 31. srpnja 2015. godine po stopi od 12% koja stopa se, sukladno članku 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11), izračunava uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2022. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. godine do 31. prosinca 2023. godine po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvoga kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena te od 1. siječnja 2024. godine do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem

referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za svako polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi za dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.

II. Odbija se prigovor prijeboga tuženika kao neosnovan

III. Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana tužiteljici naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 2.536,55 Eura sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude tj. dana 28. travnja 2026. pa do konačne isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.

Obrazloženje

1. Tužiteljica navodi da je ju svojstvu korisnika kredita sa tuženikom dana 02. lipnja 2006. godine sklopila Ugovor o kreditu, broj: 9011477776, kojim se Ugovorom tuženik kao Kreditor obvezao staviti tužiteljici na raspolaganje iznos od 14.929,56 CHF u kunskoj protuvrijednosti, po srednjem tečaju tuženika kao Kreditora na dan korištenja, dok se tužiteljica navedeni iznos obvezala vratiti u vrijeme i na način utvrđen predmetnim Ugovorom.

1.2. Tužiteljica da se sukladno članku 6. predmetnog Ugovora, obvezala tuženiku iznos kredita platiti u 84 jednaka mjesečna anuiteta, plativa u kunskoj protuvrijednosti, po srednjem tečaju tuženika za CHF važećem na dan plaćanja, prema Otplatnoj tablici koja je sastavni dio istog Ugovora.

1.3. Predmetni je kredit sklopljen na rok od 7 godina, tj. otplatu u 84 mjesečne rate/anuiteta, a otplaćen je u cijelosti dana 17. kolovoza 2013. godine.

1.4. Predmetni ugovor o kreditu tužiteljica i tuženik da su sklopili na unaprijed od strane tuženika standardnom obrascu.

1.5. Osim što je kamatna stopa ugovorena kao promjenjiva, prilikom sklapanja ugovora tužiteljici da nisu bili prezentirani mogući rizici nekontroliranog rasta tečaja švicarskog franka, kao i uvećanja mjesečnog anuiteta uslijed rasta tečaja. Dapače, tužiteljici da je ponuđen kredit vezan uz valutnu klauzulu CHF, kao najpovoljniji kredit, s najnižom kamatnom stopom. Značaj neravnoteže zbog valutne klauzule u švicarskim francima je tim veći što prosječni potrošač nije mogao znati za rizik tečaja švicarskog franka, nego je mislio da je svaka strana sklapanjem ugovora prihvatila samo opći valutni rizik, koji je još veći zbog toga što se i ugovorna kamata naplaćuje u kunama prema tečaju švicarskog franka, a k tome je i promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke.

1.6. Tužiteljica navodi kako nije bila obaviještena od strane tuženika o mogućim rizicima i točnim i razumljivim kriterijima na temelju kojih prosječni potrošač, koji nema

stručna znanja, kao korisnik kredita, može procijeniti rizik koji je sklapanjem ugovora s određenim ugovornim odredbama preuzeo i znati ukupne ekonomske posljedice koje će iz istog za njega kao individualnog potrošača moguće proizaći, vezano za obim njegovih obveza, a naročito vezano za iznos zaduženja za čitavo vrijeme trajanja ugovora o kreditu.

1.7. U vrijeme zaključenja predmetnog ugovora, prilikom ugovaranja valutne klauzule u švicarskim francima, tuženik da je propustio u cijelosti informirati tužiteljicu o svim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti i informiranosti, kao i o mogućim posljedicama uslijed promjene tečaja valute za koju je ugovor o kreditu vezan, što da je za posljedicu imalo neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.

1.8. S time u vezi razvidna je činjenica, kako u označenom ugovoru o kreditu postoji ne samo jedan, nego čak dva promjenjiva elementa (valutna klauzula vezana za švicarski franak i promjenjiva kamatna stopa), koja sama po sebi ukazuje da se u ovom slučaju radi o nepoštenim ugovornim odredbama, temeljem koje tužiteljica u trenutku sklapanja ugovora o kreditu, pa tako ni danas, nije znala niti je mogla znati koliko će iznositi glavnica, a koliko kamata, odnosno nije znala koliko će iznositi njena kreditna obveza.

1.9. Da je tužiteljica imala saznanja da će mjesečni anuitet toliko porasti, i u tolikoj mjeri utjecati na samu mogućnost otplate kredita, ista da nikada ne bi preuzela takvu obvezu.

1.10. S obzirom da se predmetnim ugovorom o kreditu glavnica veže za valutu švicarskog franka, a tužiteljica kao potrošač u trenutku sklapanja predmetnog ugovora nije bila informirana o riziku koji za sobom povlači valutna klauzula kojom se glavnica kredita veže uz valutu švicarskog franka, shodno pravomoćnoj presudi Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj: P-1401/2012, tužiteljica predlaže da se u predmetnom ugovoru o kreditu utvrde ništetnim odredbe ugovora o kreditu kojima se glavnica i anuiteti vežu uz tečaj valute švicarskog franka.

1.11. Kako prema odredbi čl. 138.a Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine”, broj: 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09, 78/12 i 56/13) - sada čl. 118. Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine, broj: 41/14 i 110/15), odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz članka 131. stavka 1. tog Zakona, obvezuje ostale sudove u postupku individualne pravne zaštite, tako da se navedene presude u ovom slučaju odnose i na ugovorni odnos između tužitelja i tuženika odnosno, sud da je vezan za utvrđenja iz navedenog postupka zaštite kolektivnih interesa potrošača, tj. vezan je za utvrđenje da je ništetna odredba tuženika o promjenjivoj kamatnoj stopi i odredba o valutnoj klauzuli.

1.12. Osim navedenog, odredbom čl. 502.c Zakona o parničnom postupku („Narodne novine”, broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14; dalje. ZPP), propisano je da se fizičke i pravne osobe mogu pozvati na pravno utvrđenje presude iz kolektivnog spora, te da će u tom slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

1.13. Ujedno, Vrhovni je sud Republike Hrvatske u svojoj odluci, broj: Rev-1172/2018 zauzeo shvaćanje da su rezultati kolektivnog spora protiv 8 banaka, koji je spor pokrenuo Potrošač – hrvatski savez udruga za zaštitu potrošača, obvezujuća za sve sudove prilikom odlučivanja u pojedinačnim slučajevima radi individualne zaštite.

1.14. Kako su odredbe Ugovora o kredite ništetne u dijelu u kojem je ugovorena promjenjiva kamatna stopa i valutna klauzula, to se te odredbe među strankama ne mogu primijeniti i tuženik nema pravo na naplatu svog potraživanja na temelju takvih

ugovornih odredbi odnosno sukladno odredbi članka 323. ZOO-a, tuženik da da je dužan vratiti tužiteljici sve ono što je stekao, u konkretnom slučaju, sve ono što je stekao temeljem nišetne odredbe o valutnoj klauzuli.

1.15. Dakle, tužiteljica navodi da ima pravo na isplatu preplaćenih iznosa anuiteta, i to kao razliku između iznosa kojeg je tužiteljica platila na temelju obračuna promjene valute po srednjem tečaju tuženika i iznosa obračunatog prema početnom tečaju CHF.

1.16. Obzirom na sve do sada izneseno, kao i na pravna utvrđenja Sudova proizašlih iz kolektivnog spora za zaštitu potrošača, a koja pretpostavljaju nišetnost ugovornih odredbi o jednostrano promjenjivoj kamatnoj stopi, te valutnoj klauzuli vezanoj za CHF, tužiteljica drži početni anuitet mjerodavnim, odnosno kao valjani tečaj smatra ugovoreni tečaj CHF važeći na dan puštanja kredita.

1.17. Tužiteljica smatra da je tuženiku sa osnova predmetnog ugovora o kreditu isplatila višestruko veći iznos od onoga koji je bio utvrđen početnim otplatnim planom kredita, a sve temeljem nepoštene i nišetne odredbe predmetnog ugovora o kreditu, koji se tiču odredbe o valutnoj klauzuli.

1.18. Nakon provedenog financijskog vještačenja tužiteljica je uredila tužbeni zahtjev na način da od tuženika potražuje 1.579,29 Eura sa zateznim kamatama koja teče na svaki pojedinačni mjesečni iznos do isplate.

2. Tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu tužitelja kao neosnovanima u cijelosti, i u pogledu osnove i u pogledu visine potraživanja, predlaže stoga iste odbiti uz nalog tužitelju na naknadu troškova postupka.

2.1. Opreza radi, tuženik ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja, budući da iz tužbe nije razvidno je li tužiteljica upravo ta osoba koja je sklopila ugovor obzirom da su prezimena različita, a u ugovoru o kreditu je naveden JMBG, a ne OIB.

2.2. Tuženik navodi da je valutna klauzula predviđena čl. 22. Zakona o obveznim odnosima, te do danas, isti zakonski članak nije stavljen van snage, pa da nema govora o tome da bi ista bila uzrokom nejednakosti u ugovornom odnosu budući navedena klauzula djeluje isto prema svim sudionicima pravnog posla.

2.3. Također, dosadašnja sudska praksa da čvrsto stoji na stajalištu kako su ugovori sklopljeni u RH, a koji sadrže valutnu klauzulu, dopušteni i zakoniti.

2.4. Nadalje, nesporno je da je predmetni Ugovor o kreditu potvrđen (solemniziran) po javnom bilježniku, te kao takav ima snagu javnobilježničkog akta.

2.5. Dakle, strankama je prilikom sklapanja isti ugovor pročitana, protumačena, te da su iste upozorene na posljedice sklapanja istog, nakon čega su se iste ipak odlučile na njegovo sklapanje, zbog čega se ima smatrati da je tužitelj sve svoje eventualne nedoumice otklonio već prilikom sklapanja samog ugovora.

2.6. Ono što tuženik smatra posebno spornim jeste činjenica da je predmetni ugovor o kreditu u cijelosti prestao isplatom i zatvaranjem kredita s danom 17. kolovoza 2013. godine, dakle, gotovo devet godina prije podnošenja tužbe u ovoj pravnoj stvari.

2.7. Tuženik smatra bitnim za istaknuti da je predmetni ugovor ispunjen prije nego što je stupio na snagu Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (ZID ZPK/15) dana 30. rujna 2015. godine, da je tužitelj prekludiran u isticanju nišetnosti u smislu odredbe članka 326. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima, te da je tužiteljevo potraživanje zastarjelo.

2.8. Tuženik navodi da zakonodavac nigdje nije propisao da podnošenje tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava prekida zastaru. Štoviše, u Zakonu o zaštiti potrošača da je jasno navedeno da pokretanje ili vođenje postupka radi zaštite kolektivnih interesa potrošača ne sprječava potrošača da protiv trgovca pokrene

pojedinačni postupak radi zaštite svojih povrijeđenih subjektivnih prava. Ta odredba da sasvim jasno pokazuje da podnositelj kolektivne tužbe ne ostvaruje povrijeđeno subjektivno pravo potrošača, pa da ne može izazvati ni prekid zastare tog prava, a posebno imajući na umu da ni tužba potrošača na utvrđenje da je ugovor ništetan (ili pojedine njegove odredbe) ne prekida zastaru jer se takvom tužbom ne traži utvrđenje postojanja tražbine, njezino osiguranje ili ostvarivanje u smislu čl. 241. ZOO-a i čl. 140. Zakona o zaštiti potrošača.

2.9. Nadalje, tuženik navodi da se kolektivnom tužbom, u načelu, štite interesi i prava građana i cilj joj je prije svega spriječiti fizičke i pravne osobe koje obavljanjem svoje djelatnosti teže vrijeđaju ili ozbiljno ugrožavaju interese neodređenog broja osoba.

2.10. Dakle, cilj kolektivne zaštite da je prije svega preventivan, ukloniti s tržišta nepoštene ugovorne odredbe i prije nego li se počnu primjenjivati, ako se primjenjuju, zabraniti njihovu daljnju upotrebu, te spriječiti da i svi drugi trgovci primjenjuju takve ili slične odredbe za koje se u postupku kolektivne zaštite utvrdi da su nepoštene.

2.11. Međutim, svojom tvrdnjom da kada se zastara ne bi prekidala podnošenjem kolektivne tužbe, vođenje postupka kolektivne zaštite u opisanim okolnostima ne bi imalo smisla, VSRH navodi kako smatra da je jedini smisao i cilj kolektivne zaštite prekid zastare u pogledu individualnih restitucijskih zahtjeva, što nije točno, te je ovakvo shvaćanje VSHR prije svega protivno pozitivnim zakonskim propisima.

2.12. Podredno, ukoliko bi se i uzelo da je pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača došlo do prekida zastare na temelju odredbe čl. 241. Zakona o obveznim odnosima, što ovaj tuženik negira, odnosno pretpostavka prekida zastare jest da zastarni rok još uvijek teče, a da je tužba za zaštitu kolektivnih interesa u predmetu P-1401/2012 podnesena dana 4. travnja 2012. godine, to je i prije podnošenja tužbe temeljem čl. 226 i u svezi sa čl. 245 ZOO-a nastupila zastara u odnosu na sve anuitete koji su dospjeli do dana 04. travnja 2009.godine

2.13. Tuženik pored osnove, opreza radi, u cijelosti osporava i visinu predmetnog potraživanja, budući nije razvidno kako je tužiteljica do nje došla, a iz historijata tužbe razvidno je da je kod izračuna obuhvatila i iznos vezan za promjenjivu kamatnu stopu koji je u zastari.

2.14. Tuženik pritom postavlja i prigovor radi prijeboja, te traži da ukoliko sud prihvati prijedlog za financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem, vještak izračuna i tzv. negativne razlike, odnosno, iznos za koji je tužitelj platio manju ratu kredita budući je tečaj CHF bio niži od onog početnog.

2.15. Slijedom naprijed navedenoga, tuženik predlaže kao uvodno, odbiti tužbeni zahtjev tužitelja kao u cijelosti neosnovan, a tužitelju naložiti da naknadi tuženiku trošak postupka.

3. U dokaznom postupku su izvedeni dokazi pregledom Ugovora o kreditu br. 9011477776 od 2. lipnja 2006., konačnog otplatnog plana, uplata po kreditu na dan 27. siječnja 2022., nalaza i mišljenja vještaka Dekovića od 26. studenog 2025., dopunskog očitovanja i mišljenja vještaka Dekovića od 21. siječnja 2026., čitanjem iskaza tužitelja, dok je tuženik odustao od prijedloga za izvođenjem dokaza saslušanjem djelatnika banke Antonije Mihotić.

4. Stranke nisu imale daljnjih prijedloga za nadopunu dokaznog postupka.

5. Na temelju provedenog dokaznog postupka, cijeneći svaki izvedeni dokaz zasebno i sve dokaze zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka sukladno odredbi čl. 8. ZPP-a, sud je ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja da mu tuženik isplati razliku preplaćenih mjesečnih anuiteta, uslijed primjene valutne klauzule u CHF za razdoblje od rujna 2008. godine do kolovoza 2013. godine.

7. U svom iskazu pred sudom na ročištu glavne rasprave dana 17. ožujka 2026. tužiteljica Nikolina Jušić navodi kako joj je radi osobnih potreba bio potreban osobni automobil, a za kupnju istog uzela kredit u PBZ, poslovnica Šibenik. Naime, tužiteljica navodi kako su je iz auto-kuće Fiat uputili u PBZ, poslovnica Šibenik, jer da tamo ima povoljnih kredita, a u PBZ-u su kao najpovoljniji ponudili kredit u CHF jer je bila najmanja kamata. Nitko u banci da je nije upozorio na mogućnost povećanja kamate, jer je mjesečna rata kredita nakon nekih godinu dana otprilike porasla za skoro 100 %, što je njoj kao samohranjoj majci bilo previše za platiti mjesečnu ratu, a plaća da je tada iznosila oko 2.500,00 kn. Pored svega, ona da je mjesečnu ratu kredita redovno plaćala i u predviđenom roku kredit u cijelosti otplatila. Ističe da je nitko na ništa nije upozorio prije potpisivanja samog kredita, ugovor je pročitala, ali ona da se ne razumije puno, te ponavlja da je predmetni kredit ponuđen isključivo kao najpovoljniji i nikakav drugi joj nije ponuđen. U vrijeme sklapanja ugovora o kreditu, pa tako i dan danas, da nije imala nikakav obrt, niti udjela u nekom trgovačkom društvu. Automobil je isključivo koristila za osobne potrebe, a za potrebe liječenja svoga djeteta bila prisiljena često voziti i boraviti u Zagrebu.

7.1. Tužiteljica navodi da je njoj svaka odredba ugovora bila nejasna, slova su sitna, te da se oslanjala isključivo na ono što su joj rekli službenici banke, te ponovila da nije tražila neka posebna objašnjenja jer su isticali da je taj kredit najpovoljniji.

8. Iz predmetnog Ugovora o kreditu i iskaza tužiteljice utvrđeno je da je tužiteljica Ugovor o kreditu sklopila kao fizička osoba i za vlastite potrebe, za kupnju motornog vozila. Iz navedenog proizlazi da tužiteljica pripada u kategoriju potrošača, sukladno Zakonu o zaštiti potrošača ("Narodne Novine" broj 96/2003) koji je vrijedio u vrijeme sklapanja ugovora. Ugovor da je sklopljen s istim odredbama kao i ostali potrošački ugovori o kreditima, kao tipizirani ugovor.

9. U odnosu na tuženikov prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužiteljice, jer da u predmetnom Ugovoru o kreditu, broj: 9011477776, prezime tužiteljice glasi Glujić, izveden je dokaz pregledom Izvatka iz matice rođenih, izdan od Ureda državne uprave u Šibensko-kninskoj županiji, Klasa: 223-02/09-01/5354, Urbroj: 2182-06/03-09-1 od 10. srpnja 2009. godine, a iz kojeg je razvidno da je prezime tužiteljice promijenjeno u Jušić, temeljem pravomoćnog rješenja Službe za opću upravu Šibenik, klasa: Upl-222-02/08-01/63 od 13. siječnja 2009. godine, a kako je to vidljivo i vanjskim uvidom u podatke JRO MUP-a RH, dakle da se radi o istoj osobi tužiteljice kao korisnika kredita i osobe tužiteljice, utvrđeno je da je ovaj prigovor tuženika potpuno neosnovan.

10. U odnosu na tuženikov prigovor zastare, valja istaći kako je isti u cijelosti neosnovan, budući se u konkretnom slučaju radi o potraživanju tužitelja po osnovi stjecanja bez osnove, odnosno povećanju imovine tuženika bez valjanog pravnog osnova u smislu čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05 i 41/08 – dalje ZOO), dakle da se u konkretnom slučaju radi o petogodišnjem zastarnom roku, ali do prekida zastare je došlo pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača na temelju čl. 241. ZOO, tako da zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke u povodu te tužbe, tj. dana 13. lipnja 2014. godine kada je donesena presuda Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-7129/13, odnosno presuda Vrhovnog suda RH broj Rev-2245/17 od 20. ožujka 2018. godine u kojoj je zauzeto stajalište da je podnošenjem kolektivne tužbe prekinuta zastara, te da zastarni rok počinje ispočetka danom donošenja pravomoćne presude u postupku pokrenutom po

kolektivnoj tužbi, konkretno donošenjem pravomoćne presude u postupku pokrenutom po kolektivnoj tužbi od dana 14. lipnja 2018. godine u odnosu na preplatu po osnovi valutne klauzule.). Kako je tužba u ovom predmetu podnesena 18. ožujka 2022. godine, a zakon kod instituta stjecanja bez osnove ne predviđa posebni zastarni rok, to od 14 lipnja 2018. godine do tada nije protekao zastarni rok od pet godina po čl. 225. ZOO-a. Isto vrijedi i za zakonske zatezne kamate koje su akcesorno potraživanje, odnosno sukladno odredbi čl. 223. ZOO-a tek kad zastari glavna tražbina, zastarjele su i sporedne tražbine, kao što su tražbine kamata, plodova, troškova i ugovorne kazne.

11. U ovom postupku je utvrđeno da su stranke zaključile Ugovor o kreditu za kupnju motornog vozila broj: 9011477776, dana 2. lipnja 2006. godine, kojim je tuženik odobrio tužitelju kredit u kunskoj protuvrijednosti od 14.929,56 CHF isplaćenih prema srednjem tečaju banke kreditora važećem za CHF devize na dan korištenja kredita (čl. 1. Ugovora).

12. Predmetnim Ugovorom je ugovoren rok otplate od 7 godina (84 mjeseca) tako da se otplaćuje u 84 mjesečna anuiteta. Prvotno ugovoren anuitet prema početnoj kamatnoj stopi da je iznosio 212,21 CHF u protuvrijednosti kuna prema srednjem tečaju banke kreditora na dan otplate.

13. Člankom 4. Ugovora je kamatna stopa utvrđena kao promjenjiva, sukladno Odluci o kamatnim stopama kreditora, te da je na dan sklapanja Ugovora o kreditu ona iznosila 5,17 % godišnje. Kako je kamatna stopa ugovorena u Ugovoru o kreditu kao promjenjiva, ista da se s početnih 5,17% godišnje, tijekom otplate kredita mijenjala odlukom tuženika. Redovna kamata se obračunavala i naplaćivala na sva dospjela, a nenaplaćena potraživanja od prvog dana nakon dana dospijeća, do dana naplate.

14. Člankom 6. predmetnog Ugovora je ugovorena valutna klauzula, a istim člankom uređen način otplate tako da se kredit otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju banke kreditora za CHF valutu važećem na dan plaćanja.

15. Korisnik kredita tj. tužiteljica otplaćuje kredit u jednakim mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju banke kreditora za devize važećem na dan plaćanja. Anuiteti su dospijevali na naplatu zadnjeg dana u kalendarskom mjesecu počev od dana dospijeća prvog anuiteta.

16. Kredit je u cijelosti otplaćen 30. lipnja 2013. godine i nije konvertiran.

17. Među strankama nije sporno da se vodio postupak zaštite kolektivnih prava i interesa radi zaštite potrošača od korištenja ugovornih odredbi o kojima se nije pojedinačno pregovaralo i to odredbe o valutnoj klauzuli prema kojoj je glavnica vezana za švicarski franak.

18. Visoki Trgovački sud RH je dana 13. lipnja 2014. godine, posl. br. PŽ-7129/13 postupajući po žalbi na presudu Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj P-1401/12 od 04. srpnja 2013. godine u parnici tužitelja Udruge potrošač protiv ovdje tuženika i drugih, radi zaštite kolektivnih interesa u točki I. izreke preinačio presudu Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj P-1401/12 od 04. srpnja 2013. godine i odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev za utvrđenje da su banke, među njima i ovdje tuženik povrijedili kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita koristeći u potrošačkim ugovorima o kreditima nepošteno ugovornu odredbu kojom je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica za švicarski franak, o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo. U točki II. izreke navedene presude Visoki trgovački sud RH je djelomično odbio žalbe, među ostalim i ovdje tuženika, kao neosnovane i potvrdio navedenu presudu Trgovačkog suda u Zagrebu u dijelu kojim se utvrđuje da je, među ostalim i

tuženik, u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. godine, a koje povrede traju i nadalje, povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita tako što je u potrošačkim ugovorima o kreditima koristio nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke, a o kojoj da se nije pojedinačno pregovaralo, a koja je ništetna.

19. Nadalje, presudom Vrhovnog suda RH posl. broj Revt-249/14 od 09. travnja 2015. godine i odlukom Ustavnog suda RH, U-III-2521/2015 od 13. prosinca 2016. godine presuđeno u odnosu na tuženika da je zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima, ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze u ugovorima o kreditima promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tužene Zagrebačke banke d.d. i drugim internim aktima banke, o čemu nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktne parametre i metodu izračuna tih parametara, što da je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača, pa da je time postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača, te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

20. Važno je za istaći kako je presudom Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-1401/2012 potvrđena odlukom Visokog trgovačkog suda RH, posl. br. Pž-6632/2017 od 14. lipnja 2018. godine, je pravomoćno utvrđeno kako je i ugovorna odredba u ugovorima o kreditima kojom se kreditiranje i povrat kredita vezivao uz valutu švicarski franak, također nepoštena i ništetna, a u kojem je postupku sudjelovao tuženik u tom postupku i to u ugovorima o kreditu koji su sklapani u razdoblju od 01. siječnja 2004. godine do 31. prosinca 2008. godine, a sve to imajući u vidu kako je utvrđeno da su tužene banke povrijedile kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima koristeći u njima nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije i u vrijeme zaključenja ugovora banke kao trgovci nisu potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, što da je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, a sve na štetu potrošača.

21. Dakle, Visoki Trgovački sud RH je ovom odlukom pravomoćno utvrdio da su svih 8 banaka koristile nepoštene i ništetne odredbe o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi kako je bilo utvrđeno prvostupanjskom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu.

22. Nadalje, valja reći i da je Vrhovni sud RH po podnesenim revizijama donio odluku poslovni broj Rev-2221/2018 od 3. rujna 2019. godine kojom je u bitnom odbio revizije i na taj način potvrdio utvrđenja Visokog trgovačkog suda RH o tome da su banke koristile nepoštene i ništetne odredbe o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi.

23. U ovom postupku je utvrđeno da je od početka otplate kredita pa nadalje tečaj švicarskog franka se stalno mijenjao i to na način da se povećavao, što da je imalo za posljedicu povećanje mjesečnih anuiteta tužiteljice.

24. Valja istaći da je ugovor o kreditu dvostrani pravni posao u odnosu na kojeg vrijede temeljna načela obveznog prava kao što su načelo ravnopravnosti sudionika u obveznim odnosima, načelo dužnosti njihove suradnje, načelo jednakih vrijednosti činidbe, načelo savjesnosti i poštenja, načelo zabrane zlouporabe prava.

25. U odnosu na elaboriranje tuženika na okolnost tvrdnje da sporne odredbe ugovora o kreditu nisu ništetne, sud ne nalazi potrebnim posebno analizirati te navode.

To iz razloga što se prema odredbi čl. 502.c. ZPP-a, fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz čl. 502.a st. 1. ZPP-a, da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom će slučaju sud biti vezan uz ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati, kao što se tužitelj na te presude i poziva u ovoj parnici. Samo u ovakvim parnicama, riječ je o specifičnom proširenju subjektivnih granica pravomoćnosti presuda kojima se prihvaćaju zahtjevi za zaštitu kolektivnih interesa i prava, naravno u slučaju ako pojedini zahtjevi za zaštitu prava budu prihvaćeni, kao što je slučaj u konkretnom predmetu.

26. Sukladno članku 502.c. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne Novine" broj 41/14, 110/15, 14/19) ovaj sud je vezan za utvrđenja iz navedenog postupka zaštite kolektivnih interesa potrošača, tj. vezan je za utvrđenje da su ništetne odredbe ugovora o promjenjivoj kamatnoj stopi redovne kamate i odredbe o valutnoj klauzuli.

27. Radi utvrđivanja i izračuna razlike anuiteta prema valutnoj klauzuli po predmetnom Ugovoru o kreditu, provedeno je financijsko-računovodstveno vještačenje po stalnom sudskom vještaku financijsko knjigovodstvene struke Željku Dekoviću mag. oec.

28. Pri izračunu i nalazu u vještačenju vještak navodi da se koristio sljedećom dokumentacijom, odnosno pregledom zakonskih odredaba: Ugovor o kreditu, broj 9011477776, između tužiteljice Nikolina Jušić i Privredna banka Zagreb d.d. od 5. lipnja 2006. godine /prileži Spisu, listovi 8 - 13; Otplatna tablica s prikazom efektivne kamatne stope, Privredna banka Zagreb d.d., Hrvatska, od 5. lipnja 2006. godine, nova cjelovita dokumentacija dostavljena od strane Gluić Ninčević odvjetničko društvo d.o.o., Špire Brusine 16, Zadar dana 10.1.2025., vještak priložio u Spis, /prileži Spisu, listovi 14 -16/; Otplatna tablica s prikazom efektivne kamatne stope, Privredna banka Zagreb d.d., Hrvatska, od 7. lipnja 2006. godine, nova cjelovita dokumentacija dostavljena od strane Gluić Ninčević odvjetničko društvo d.o.o., Špire Brusine 16, Zadar dana 10.1.2025., vještak priložio u Spis, /prileži Spisu, listovi 17 -18/; Plan otplate, dokumentacija dostavljena od strane Privredna Banka Zagreb d.d. dana 16. siječnja 2025., / prileži Spisu, listovi 19 -20/; Pregled uplata po kreditu na dan 27. siječnja 2022., /prileži Spisu, listovi 21 -24/; Zakon o obveznim odnosima - ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/2021, 114/2022 i 156/2022.) 6. Zakon o potrošačkom kreditiranju - ("Narodne novine", br. 75/2009, 112/2012., 143/2013, 147/2013, 9/2015., 78/2015, 102/2015, 52/2016 i 128/2022.), Anuitetske i kamatne tablice

28.1. U pisanom Nalazu i mišljenju od 26. studenog 2025. vještak Deković navodi da je sukladno postavljenom zadatku Naslovnog suda u nalazu napravio usporedbu stvarnog otplatnog plana po Ugovoru o kreditu br. 9011477776 iskazanog u CHF valuti i na osnovi mjesečnih anuiteta tužitelja izračunatih u kunskoj protuvrijednosti CHF valute po srednjem tečaju banke kreditora na dan plaćanja anuiteta, te promjenjivim kamatnim stopama sukladno odlukama kreditora, sve od dana isplate kredita tužitelju do dana konačne otplate kredita i početnog otplatnog plana po Ugovoru o kreditu br. 9011477776 izračunatog u kunskoj protuvrijednosti CHF valute po srednjem tečaju Banke kreditora na dan isplate kredita 7. lipnja 2006. godine u paritetu 1 CHF = 4,646387 HRK i početnoj, ugovorenoj kamatnoj stopi, sve od dana isplate kredita tužitelju do dana konačne otplate kredita banci kreditoru.

28.2. Svi izračuni napravljeni su isključivo na osnovi dokumentacije koju je izdala banka kreditor i koja prileži Spisu.

28.3. Iz svega navedenog u tekstu vještaka vještakovo mišljenje je kako slijedi: Razlika između plaćenih mjesečnih anuiteta obračunatih po srednjem tečaju banke kreditora za CHF valutu na dan dospijea plaćanja obveza i mjesečnih anuiteta obračunatih po srednjem tečaju banke kreditora za CHF valutu na dan isplate kredita 7. lipnja 2006. godine u razdoblju od dana isplate kredita do dana konačne otplate kredita, te uslijed promjene kamatnih stopa koji su plaćani banci kreditoru /tuženiku/ od strane korisnika kredita /tužitelja/ u odnosu na početnu ugovorenu kamatnu stopu u utuženom razdoblju, iskazana u tablici 3 iznosi ukupno 16.291,02 HRK /2.162,19 EUR /, specifikacija po mjesecima u tablici 3.

28.4. Podaci iskazani u tablici 3 u vještačenju su izračunate razlike u kuskim iznosima plaćenih anuiteta po osnovi primjene valutne klauzule /primjena srednjeg tečaju banke kreditora za CHF valutu na dan dospijea plaćanja obveze/ te promjene kamatnih stopa od strane banke kreditora i to mjesečno po svakom anuitetu, sve zbrojno u obračunskom razdoblju u odnosu na plaćene anuitete banci kreditoru u kunama obračunatih po fiksnom srednjem tečaju banke kreditora za CHF valutu na dan isplate kredita i početnoj ugovorenoj kamatnoj stopi u utuženom razdoblju, a nakon umanjenja mjesečnih razlika u korist tuženika kada je tijekom razdoblja otplate kredita otplaćeni mjesečni anuitet banci kreditoru bio manji od početno ugovorenog.

28.5. U ukupnom izračunu u tablicama 3, 4 i 5 u vještačenju prikazani su više i manje obračunati iznosi u mjesečnim anuitetima uslijed primjene valutne klauzule – srednji tečaj banke kreditora za CHF valutu u odnosu na početni tečaj na dan isplate kredita korisniku i promjene kamatnih stopa odlukama razdoblju.

28.6. Ukupno pretplaćeni iznos plaćenih anuiteta u korist tužitelja /mjesečno i ukupno potraživanje tužitelja prema tuženiku/ i završni prikaz izračuna u mišljenju vještaka se prikazuje u tablici 6 Nalaza i mišljenja (list 49-50 spisa).

28.7. Više obračunati iznosi u mjesečnim anuitetima uslijed primjene valutne klauzule – srednji tečaj banke kreditora za CHF valutu u odnosu na početni tečaj na dan isplate kredita korisniku i promjene visine kamatne stope odlukama banke kreditora u odnosu na početnu, ugovorenu kamatnu stopu u obračunskom razdoblju su međusobno prebijani s negativnim razlikama kada je mjesečni anuitet bio manji od početnog, s time da je u specifikaciji u tablici 6 u završnom mišljenju u vještačenju prikazano izračunato mjesečno i ukupno potraživanje tužitelja prema tuženiku nakon umanjenja mjesečnih razlika u korist tuženika kojim su podmirena najstarija potraživanja /negativni iznosi za tužitelja se ne mogu iskazati u tužbenom zahtjevu, iz istih razloga su prebijani s pozitivnim potraživanjima tuženika /.

28.8. Na kraju svog Nalaza i mišljenja vještak Željko Deković navodi da ukupan dug tuženika prema tužitelju po osnovi pretplaćenih mjesečnih anuiteta po Ugovoru o kreditu broj: 9011477776, u odnosu na početni plan po osnovi primjene valutne klauzule u CHF i promjene kamatnih stopa sukladno odlukama kreditora u otplati predmetnog kredita, iznosi ukupno 16.291,02 HRK /2.162,19 €/.

29. Podneskom od 30. prosinca 2025. tužiteljica prigovara istom Financijskom vještačenju s obzirom da je iz istog razvidno da je vještak u svom nalazu i mišljenju iskazivao isključivo preplaćenu razliku koju je samoinicijativno umanjio u korist tuženika s onim negativnim razlikama kada je mjesečni anuitet bio manji od početnog, odnosno kako tražbinu tužiteljice nije bilo potrebno umanjiti za negativne tečajne razlike i kao takvu prikazati u vještačenju, to tužiteljica predlaže Sudu da pozove navedenog Vještaka da ispravi, odnosno dopuni svoje vještvo, na način da u istome iskaže pozitivne razlike anuiteta (pretplatu) nastalu uslijed plaćanja po većem tečaju valute CHF (u odnosu na početni tečaj); dakle iznos pretplate po nišetnoj odredbi o valutnoj klauzuli (kako mjesečni, tako i ukupan) koji iznos nije umanjen za negativne

tečajne razlike, odnosno koji iznos preplate (pozitivnih razlika) nije „prebijen s negativnim razlikama.

30. U Dopunskom vještačenju od 21. siječnja 2026. vještak Deković navodi da razlika između plaćenih mjesečnih anuiteta obračunatih po srednjem tečaju HNB za CHF valutu na dan dospijeća plaćanja obveza i mjesečnih anuiteta obračunatih po srednjem tečaju HNB za CHF valutu na dan isplate kredita u razdoblju od dana isplate kredita do dana konačne otplate kredita, te uslijed promjene kamatnih stopa koji su plaćani banci kreditoru /tuženiku/ od strane korisnika kredita/tužitelja/ u odnosu na početnu ugovorenu kamatnu stopu u utuženom razdoblju, iskazana u tablici 3 iznosi ukupno 17.425,39 HRK, /2.312,75 EUR/ , specifikacija po mjesecima u tablici 3.

30.1. Podaci iskazani u tablici 6 u Dopunskom vještačenju su izračunate razlike /pretplata/ u kunskim i eurskim iznosima plaćenih anuiteta po osnovi primjene valutne klauzule /primjena srednjeg tečaju HNB za CHF valutu na dan dospijeća plaćanja obveze, te promjene kamatnih stopa od strane banke kreditora i to mjesečno po svakom anuitetu, sve zbrojno u obračunskom razdoblju u odnosu na plaćene anuitete banci kreditoru u kunama obračunatih po fiksnom srednjem tečaju HNB za CHF valutu na dan isplate kredita i početnoj ugovorenoj kamatnoj stopi u utuženom razdoblju, bez umanjenja mjesečnih razlika u korist tuženika kada je tijekom razdoblja otplate kredita otplaćeni mjesečni anuitet /glavnica i kamata/ banci kreditoru bio manji od početno ugovorenog.

30.2. Ukupno pretplaćeni iznos plaćenih anuiteta u korist tužitelja /mjesečno i ukupno potraživanje tužitelja prema tuženiku/ i završni prikaz izračuna u mišljenju vještaka se nastavno prikazuje u tablici 6. (list 173-175 spisa).

30.3. Dakle, konačno mišljenje vještaka jeste kako ukupan dug tuženika prema tužitelju po osnovi pretplaćenih mjesečnih anuiteta po Ugovoru o kreditu broj: 9011477776, u odnosu na početni plan po osnovi primjene valutne klauzule u CHF i promjene kamatnih stopa sukladno odlukama kreditora u otplati predmetnog kredita, u utuženom razdoblju iznosi ukupno 17.425,39 HRK, /2.312,75 €/.

31. Tužiteljica je bila suglasna s dopunom nalaza i mišljenja vještaka Željka Dekovića od 21. siječnja 2026., te s istim uskladila tužbeni zahtjev.

32. Tuženik nije imao primjedbi na matematički izračun od strane vještaka, no ustraje i dalje na osporavanju osnova tužbe, te predložio sudu odbiti tužbeni zahtjev. Tuženik je imao primjedbu tuženika na nalaz i mišljenje vještaka Dekovića, kao i dopunu istog ističući da je zadatak vještaka bilo provođenje vještačenja isključivo na okolnost valutne klauzule, dok da je sudski vještak izvršio izračune za koje nije bio angažiran od strane suda, pa da je tako izračunao i razliku nastalu uslijed promjene kamatne stope, te naveo razliku koja obuhvaća i utjecaj valutne klauzule i utjecaj promjene kamatne stope, pa da se iz tog razloga vještačenje ne može smatrati ispravnim.

33. Iz očitovanja vještaka Dekovića od 30. travnja 2026. godine proizlazi da ukupna razlika preplaćene glavnice u kunskim iznosima po mjesečnim otplatnim anuitetima koje bi korisnik kredita platio da je u navedenom razdoblju otplate kredita, primijenjen fiksni srednji tečaj HNB za CHF valutu na dan isplate kredita i fiksna, početna kamatna stopa iz Ugovora o kreditu, u odnosu na iznos plaćene glavnice u otplati kredita po osnovi primjene valutne klauzule /primjena srednjeg tečaju HNB za CHF valutu na dan dospijeća obveze/ i po promjenjivoj kamatnoj stopi utvrđenoj od strane banke kreditora, a koje kamatne stope su obračunate pri stvarnoj otplati kredita iznosi 11.899,12 HRK, /1.579,29 EUR/, a ukupna razlika preplaćene kamate po mjesečnim otplatnim anuitetima koju bi korisnik kredita platio da je u navedenom razdoblju otplate kredita, primijenjena početna, ugovorena kamatna stopa iz Ugovora

o kreditu, u odnosu na iznos plaćenih kamata u otplati kredita po promjenjivoj kamatnoj stopi utvrđenoj od strane banke kreditora, a koje kamatne stope su obračunate pri stvarnoj otplati kredita iznosi 5.526,26 HRK, /733,46 EUR/.

34. Ocjenjujući nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Željka Dekovića, sud je isti prihvatio u cijelosti kao objektivan, argumentiran i izrađen u skladu sa pravilima struke i da u konkretnom slučaju u nalazu i mišljenju nema nelogičnosti i nedostataka, niti sumnje u pravilnost danog mišljenja. Vještak je temeljito i stručno prikazao razlike i omogućio precizno i nedvojbeno razlikovanje pretplate koja je nastala uslijed ništetne odredbe o valutnoj klauzuli od one koja je nastala uslijed ništetne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi jer je iste iznose zasebno, potpuno pregledno prikazao

35. Naime, iz podneska tužiteljice od 9. veljače 2026. godine, a kojim je podneskom tužiteljica uredila tužbeni zahtjev sukladno rezultatima financijskog vještačenja, je razvidno da tužiteljica potražuje samo iznos od 1.579,29 EUR, a koji predstavlja upravo i isključivo preplaćeni iznos sa osnova ništetne odredbe o valutnoj klauzuli.

36. Kako se imovina tuženika bez osnove povećala, to je tuženik dužan tužitelju vratiti ove iznose zajedno s zateznom kamatom. Tuženik je nepošteni stjecatelj od dana stjecanja, budući da je navedene iznose stekao temeljem nepoštene ugovorne odredbe koja je utvrđena ništetnom. Odluka o visini zatezne kamate temelji se na odredbi članka 29.st.2. ZOO-a.

37. Sud je u cijelosti prihvatio tužbeni zahtjev tužiteljice i odlučio kao u izreci pod I.

38. U odnosu na istaknuti tuženikov prigovor radi prijeboja, u odnosu na iznose za koje je tužitelj platio manju ratu kredita budući je tečaj CHF bio niži od onog početnog, ovaj sud smatra da je isto u cijelosti neosnovano jer je u postupku utvrđeno da je tuženik sam mijenjao tečaj CHF u odnosu na kune prema svojem prodajnom tečaju na pojedine datume plaćanja, kroz cijelo vrijeme otplate kredita, te tužiteljica istim promjenama na manji tečaj od početnog, nije ništa stekla od tuženika, niti od tuženika primila bilo kakve uplate. Naime, tuženik nije dokazao postojanje tog potraživanja, a svakako da bi za takvo potraživanje nastupila zastara jer tuženik u ovom poslovnom odnosu nije potrošač i ne može koristiti blagodati potrošača vezano uz prekid zastare podnošenjem kolektivne tužbe, kao što ima pravo tužiteljica kao potrošač.

39. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22), imajući u vidu da je sud vodio računa o tome da se prilikom odmjeravanja troškova parničnog postupka uzima u obzir i uspjeh u pogledu dokazivanja u vezi osnove tužbenog zahtjeva, pa stoga budući da je tužiteljica uspjela u cijelosti u vezi tužbenog zahtjeva, tužiteljici da pripadaju parnični troškovi u cijelosti.

36. Tužiteljici je priznat parnični trošak za sastav tužbe u iznosu od 200,00 EUR prema Tbr. 7.t.1., trošak zastupanja po kvalificiranom punomoćniku dana 9. rujna 2025., 17. ožujka 2026., 26. svibnja 2026. i 10. lipnja 2026. godine u iznosu od 200,00 Eura za svako prema Tbr.9.t.1., za sastav podneska od 25. ožujka 2022., 18. lipnja 2025., 30. prosinca 2025., 11. veljače 2026. godine i 29. travnja 2026. godine u iznosu od 200,00 Eura za svako prema Tbr. 8.t.1., Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/2023: dalje Tarifa), trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 36,55 Eura, tako da trošak tužiteljice iznosi 2.036,55 Eura, a tome treba pridodati i trošak financijskog vještačenja u iznosu od 500,00 Eura jer bez istog nije bilo moguće izračunati i utvrditi visinu tužbenog zahtjeva, tako da ukupni trošak

tužiteljice iznosi 2.536,55 Eura, dok je odbijen zahtjev tužiteljice za sastav podneska od 24. rujna 2025. godine jer isti nije bio nužan za raspravljanje.

Šibenik, 8. srpnja 2026.

Sudac:
Alenka Skubic

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana objave iste. Žalba se predaje ovom sudu, pismeno i u dovoljnom broju primjeraka, a o istoj odlučuje nadležni Županijski sud.

Dn-a:

- punomoćniku tužitelja
- punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-3088a-65e46**

Kontrolni broj: **0618c-5df28-7b5c5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.